

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirii No. 25

Apare în fiecare Duminica.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Porunca postului.

Ne apropiem de sfântul și marele post.

Dacă ne reamintim viața Creștinilor din vechime și o asemănăm cu viața Creștinilor din timpurile noastre, durere, găsim o mare deschilnire. Ba chiar, dacă socotim viața părinților nostri sau și numai modul de a trăi creștinește cu puțin înainte de izbucnirea înfricoșatului război, aflăm, că viața noastră de azi din punct de vedere creștinesc e mult îndepărtată de sfințenia sufletească a înaintașilor nostri.

E adevărat, că și războiul mondial mult a contribuit la sălbătăcirea moravurilor la slăbirea credinții. Proroci mincinoși și bine plătiți s'au năpăstuit ca lăcustele asupra bietului popor făgăduindu-i sarea și marea, numai ca să-l poată ademini și unde a izbutit să facă ceva ruptură între credincioși, de acolo a fugit dragostea, pacea și liniștea. Neînțelegerea și scârba au ajuns la stăpânire. Ici-colo deja se observă o trezire mai spre bine și dorul de a reveni la viața creștinească de mai n'ainte după care trăind se va putea recăștiga iarăși aceea liniște sufletească, carea este temelia fericirii.

Stăm slab și în privința postului.

Cu toate că sf. Biserică în porunca sa a treia limpede și hotărât poruncește: „Să îți ajunurile, cari și pe cum îți poruncește Biserica” cu durere sufletească videm, că această poruncă din zi în zi se calcă de către mulți în picioare. Ba unii chiar își bat joc de această poruncă sfântă și nu se sfîșec a se lăuda, cu nepostelnicia lor. Mare și greu păcat fac!

Postul mare, spun că e prea lung și așevioia de împlănit. Nu-și trag seama, că acest post, pe cum spun sfinții părinți (Sf.

Ieronim, sf. Leon papa,) își are obârșia încă dela sfinții Apostoli și este rânduit: a) ca să urmăim pilda lui Hristos, care înainte de a începe a învăța popoarele, a postit patruzeci de zile și patru zeci de nopți în pustie, b) intru amintirea patimilor și morții lui Isus de oarece — spune sf. Leon - papa — patimile, moarte și preamărita lui înviere formează cele mai înălțătoare misteriale credinței noastre, suntem datori nunumai prin rugăciuni și fapte miloase dar și prin post mai îndelungat a ne pregăti pentru de a putea prăznui în mod vrednic amintirea acelor întâmplări sfinte; este rânduit postul c) pentru a ne pregăti în mod cuviincios la primirea sfintei Cuminecături de sfintele sărbători ale Păștilor.

Iubiți credincioși, să ne apropiem și în privința postului de viață sfântă a înaintașilor nostri Creștini!

Marele dar al credinții.

(Urmare.)

Ce se ține de cei bogați, le voiu spune că trebuie să se lapede de averile lor; ce privește pe filozofi sau înfălepti, vreau să le supun mintea lor sub jugul credinții; iar cât privește pe împărații — Cesari — vin ca să-i lipsesc de cea mai mare putere ce o deprind ei preste suflete (supremul Pontificat.) — Tu dară vrei să răstorni toate gândurile lor și toate interesele lor. — Dar apoi dacă ei se vor porni împotriva ta și împotriva ucenicilor ce ți i-ai căștigă aci?

Atunci ce vei face? Vom muri! . . . Da, aceasta e mai adevărat din toate câte mi le-ai spus . . . Străinule, îți mulțumesc, mi-ai câștigat o plăcută petrecere de vreme. — Să trăești! Adio! — Cetățeanul din Roma se depărtă, și clătind din cap, zise în el însuși: *Bietul nebun! păcat că acest Jidov și-a pierdut capul: are o înfățișare de om cinstit.*

• Dar Jidovul, pe care înțelepții lumii trebuiau să-l socotească de nebun, și-a înfăptuit planul său de necrezut, gândul său la vedere cu neputință, dar în sine mareș. — Așa dară acest Jidov, nu era, cum se zicea, un nebun, ci un trimis a lui Dumnezeu, așa dară religiunea statornică de el în Roma și în lume, este o religiune dumnezească.

Minuni statornice, neîntrerupte. Jidovii; nimicirea bisericii lor. Acelora, cari ar vrea să vadă cu ochii lor minuni, li să mai poate spune: mirați-vă de aceea — cum trăește în lume poporul jidovesc. — Țara Jidovilor, împrăștierea lor în lume, minunata lor susținere după atâtea veacuri este un fapt care nu mai are părechie în istoria lumii, și omeneste nu se poate tâlcui. — Ei, Jidovii, fără de a se contopi cu vre-un neam, sunt amestecați printre toate popoarele. — Asemenea unui mare riu, împărțit într-o mulțime de mici vălcele, se văd mergând dealungul adâncei mări a neamurilor și a veacurilor, fără de a-și fi întrerupt vre-odată — răstimp de nouăsprezece veacuri — curgerea lor, ori să se fi amestecat apele lor cu apele aceluia nemăsurat adânc. Cum se poate explica acest fenomen, cum se tâlcuește aceasta priveliște? Gâcitura se desleagă — prin cuvântul lui Dumnezeu, care a spus înainte împrăștierea poporului jidovesc ca pedeapsă pentru că au omorât pe Fiul lui Dumnezeu făcut om, cuvânt

scris în Cărțile sfinte, care cuvânt îl poartă cu el acest popor în tot locul.

O altă minune o vedem în neputința Jidovilor de a intra în moștenirea Ierusalimului și a-și zidi din nou biserica lor, ceea ce este obiectul tuturor dorințelor lor. — Nu le lipsesc Jidovilor nici bogății, nici alte mijloace omeneste, dar li se împotrivesc hotărârile lui Dumnezeu, cum spune sfântă Evanghelie. — Biserica se va dărâma, se va nimici, zise Isus Hristos, și *nu va rămânea piatră pe piatră.* Știm că împăratul Iulian apostatul (care se lăpădase de creștinism), vrând să dea de minciună aceasta prorocie a Domnului Nostru Isus Hristos, a chemat pe Jidovi să se întoarcă în Ierusalim și să-și zidească din nou biserica lor. — Alergară Jidovii din toate părțile lumii și se apucară de lucru cu mare curaj, dar îi oprî mâna Celui Atotputernic. Un istoric păgân Amian Marcelin, ofițer și apărător zelos a lui Iulian apostatul, o mărturisește aceasta în cartea 23 din istoria sa. *Pe când, Alipiu, zice el, ajutat de prefectul ținutului, îndemna pe Jidovi cu cel mai mare zel la lucru, valuri înfricoșate de flacări ieșian din pământ, răsturnând toată munca săvârșită, înghițând materialul și pe lucrătorii, cari muncian.* Așa dară această încercare a unui împărat ticălos și fărădelege — n'a folosit la alt ceva decât să întărească din cuvânt în cuvânt ceea ce a spus înainte Mântuitorul: *nu va rămânea piatră pe piatră.*

(Va urma)

Primar catolic în Londra. Capitala Angliei cu opt și jumătate milioane locuitori în cea mai mare parte este necatolică. La alegerea de primar ținută nu de mult, încrederea obștei a rădăcat la treapta de primar pe catolicul Gatti. Dela sfârșitul războiului în coace, el este deja al treilea primar catolic în Londra.

Când va fi capătul lumii ?

Ce au profetit ?

(Continuare.)

După Sf. Malachia încă șapte pontifici vor urma până la capătul lumii pe scaunul Sf. Petru, după actualul Papa Piu XI. și anume :

Pastor angelicus, — păstorul ingeresc — va fi supranumit papa, care vine, pentru virtuțile lui, pentru sfințenia mare. După diferite profetii nu va governa decât patru ani. După el urmează :

Pastor et nauta — păstor și corabier — probabil el va trece și mările, ca cu misiunii lui să ducă credința adevărată la toate locurile și în insulele cele mai îndepărtate. După el urmează :

Flos florum, — floarea florilor. — Este epoca de aur a bisericii și a papalității, când — după Apocalipsul (10, 1-3) — satana va fi ținut legat. În acest period se așteaptă întoarcerea poporului japonez și a rasei galbene, poate și papa să fie un japonez, după el vine.

De medietate lunae — papa numit după semiluna. Profetiile anunță sub guvernarea lui întoarcerea mohameđanilor. Vrăjmașii sfintei bisericii încep lucrul lor de distrugere, naște antihristul, după el vine papa numit.

De labore solis — de întunecimea soarelui. — Sub el începe antihristul lucrul lui infernal, mărirea bisericii apune, antihristul devine stăpânul lumii, biserica trece prin grele încercări, însă întunecarea soarelui și cutremure de pământ arată apropierea sfârșitului lumii, după el vine papa.

De gloria olivae — mărirea olivei. — Profetii Ilie și Aenok, cari după sfânta scriptură vor veni pe pământ ca să îmbărbăteze pe creștinii. Apocalypsul numește pe acești doi sfinți două olive, ei vor întoarce la credința creștină pe evrei. Papa cel din urma va fi.

Petrus Romanus. — Petru romanul — care va conduce naia Sf. Pentru între cele mai grozave lupte și perzcutări, vrăjmașii bisericii inving și demoleaza Roma, după aceasta vor suna trambițele pentru că a sosit sfârșitul.

Așa se tâlcuește profetia Sfântului Malachia, repetăm ca nu este nime legat să creadă în aceste profetii, ori în celelalte despre cari vom mai vorbi, este lăsaț în voia ori și cui să creadă că așa va fi ori nu.

(Va urma.)

Rătăcirea sectelor cu privire la îmbrăcămintele preoților.

P. Birlea

Sectelele au o ură răutăcioasă față de preoțimea noastră și față de portul lor. Ei nici nu-i numesc alcum, decât „farisei”. „trambiți diavolești.” Mei susțin, că preoții noștri nu îngrijesc, decât numai de bunăstarea lor.

Sectele pocăite citează textul următor și zic că se refereste la portul preoților. „Păziți-vă de cărturarii, cari umblă în haine lungi și așteaptă să li-se aplece oamenii pe ulițe.” Marcu 12.38. — Cât privește *inchinarea* adaugem, că nu stă, că preotul ar greși dacă ar da învățătură că credincioșii să cinstească pe preoți, însă oamenii o fac de bună voie față de părintele lor sufletesc, care i-a botezat, învățat încredință, i-a cununat și se roagă lui Dumnezeu pentru ei.

La cele zise despre *haine lungi* unde zic pocăiții că s'ar referi la *hainele modeste* ale preoților (reverendă), ei abuzează la fiecare paș, ori sunt atât de ignoranți (neștiutori în s. Scriptură) încât ne pun în uimire.

Voi încerca să le dovedesc, că greșesc afirmând astfel, apoi vor judeca și ei, că *bine am vorbit, sau ba ?*

Izraelitenii cei vechi aveau două rânduri de haine : haina de desupt, care o îmbrăcau și cea deasupra care o aruncau peste spete sau preste umărul cel stâng.

În timpurile cele vechi haina cea de desupt (grecește : chiton, tunica, evreește : chitonet) era de lână, lungă până la glesne, încingându-o pe la mijloc cu brâu (grecește *xeno*, evreește : ezor) de în, îmbrăcămintea aceasta se folosea în loc de cămeșe. Peste acest chitonet purtau o haină de aruncat pe spate (grecește *imation*, evr. *beghed*) era un postav în 4 colțuri, pe margină cu găitane (fire împletite din mătasă, argint, sau aur) ca prin aceste găitane izraelitenii să-și aducă aminte de poruncile lui Dumnezeu (Vezi Numerii 15. 38 și Facere 22. 12.)

Mai târziu izraelitenii au început să poarte haine mai scumpe. Astfel din chetonet se desvoală o mantie lungă și largă chetonet cu brâu, sub aceasta o cămașă de în, iar peste aceasta altă haină de desupt

fără de mâneci (I. Samuil 18. 4. 24 5, 12.)
 Și mai mare lux sa făcut cu hainele deasupra. Așa au introdus „aderet” ul, o mantie largă, vezi I. Imp. 19. 13 și II. Imp. 2. 13
 adeseori acest acoperemânt era din pânură scumpă și colorată din Babilon. Mai erau și alte haine scumpe din vison. și purpur, brodate cu aur, fiindcă le îmbrăcau de obicei la nunți, și la alte ocaziuni sărbătorești unde trebuia adeseori să le schimbe, de aceea se numeau „halifot” (grecește: eimata exemoiba)

(Va urma.)

Numărul catolicilor din lume. Este interesant a ști, cumcă după datele statistice mai nuai, numărul catolicilor de pe întreg rotogolul pământului se urcă la 342 milioane 328 mii suflete. În Europa se găsesc 199 milioane 799 mii (un spor de 9 milioane într'un an.) În America sunt 112 milioane 790 mii, în Azia 15 milioane 415 mii, în Australia 2 milioane 70 mii, restul cade pe Africa și pe izule. Conziderând acest număr, putem constata, că numărul catolicilor întrece întreaga populație a celorlalte confesiuni creștine, ba chiar și numărul tuturor păgânilor din Azia.

O miraculoasă vindecare la Lourdes. Ofițerul marinei engleze, Iohn Traynor, din dieceza Liverpool, în urma ranelor grave ce le primi în lupta dela Gallipoli în 1915, la cap prin schije de obuze, la piept prin mai multe gloanțe, operat, nu se putu vindeca, ci din potrivă boala i-se agravă și se complică cu multe altele. Iată diagnoza stabilă

de mai mulți medici: Iesiunea circumvoluțiilor rotandice, paraplegie, pierderea memoriei, pierderea controlului organelor vezicale și anorectale, cefaleă continuă, convulsii epileptice de 3—5 ori la zi, monoplegie brachială, brațul atrofiat, membrele inferioare paralizate complect. Un cadavru viu, care nu se putea mișca, Statul i-a dat gratificație pe viață și o persoană care să-l îngrijească. Declarat invalid 100% în 1923 Iulie vine la Lourdes, în 25 Iulie 1925 cu ocazia trecerii procesiunii cu S. Sacrament se școală, e complet vindecat. De atunci nici un simptom al boalelor amintite. La 7 Iulie 1926 știința a declarat vindecarea lui Traynor de supranaturală.

(Vestitorul.)

S. M. Teodot. — 2 Martie — a fost episcop al Cirinecii în Cipru pe timpul împăratului Liciniu. Pentru mărturisirea lui Hristos a fost bătut, întins pe pat de fier infocat, aruncat în temniță, dar cu darul lui Dumnezeu s'a mântuit de toate torturile. Din temniță a fost scos la porunca lui Constantin împăratul, și după doi ani a repauzat în anul 324.

CUMPĂRAȚI

„NOUL TESTAMENT”
 tradus și tâlcuit de pâr. dr. Bălan
 la LIBRĂRIA ASOCIAȚIUNI SIGHET
 Piața Unirii No. 25.

Calendar săptămânal.

27 Februarie — 5 Martie 1927.

27. **Duminică.** Lăsatului de carne, ev. d. Marcu. 25, 31. P. Procopie.

28. **Luni.** P. Vasilie

1. Marți. M. Eudochia † 114 d. Hr.

2. Mercuri. M. Teodot † 324 d. Hr.

3. Joi. M. Eutropie † 308. d. Hr.

4. Vineri. C. Gerasim.

5. Sâmbătă. M. Conon.